

Въ една отъ стаитѣ децата играятъ съ електрически кукли, а най-малкото момиченце заспива подъ електрическото пѣене на пѣсенята „Нани, нани, мой мой детенце“, която излиза отъ малкото радио, скрито въ възглавницата му.

Колдвелъ, стопанинътъ на къщата, казва, че за цѣлия тоя електрически животъ той харчи около 9 франка на день за енергия.

Кино въ джунглитъ. Франкъ Букъ е единъ отъ голѣмитѣ изследватели на Америка. Той е ловець и познава отлично живота на джунглитъ. Но той е прочутъ и съ това, че успѣ да направи много потресни снимки за кино. Най-интересенъ е неговия филмъ, снетъ въ девственитѣ гори на Малака и Суматра презъ време на една експедиция, която имала за целъ да хване свирепи животни, за да ги откара въ зоологическитѣ градини. По тая причина никое отъ животнитѣ, които се виждатъ въ филма, не изглеждатъ като мъртви, както често виждаме въ други такива филми.

Въ филма на Франкъ Букъ се наблюдава хващането на малки още безвредни животни, маймунки и мечета, следъ това единъ много голѣмъ гущеръ съ кожа отъ пѣстри бои, единъ слонъ и т. н.

Но най-интересни сж ония сцени, които Букъ фотографиралъ въ време на борбитѣ, станали едно следъ друго на единъ леопардъ съ една змия, на леопардъ съ крокодилъ, на тигъръ съ биволъ, и най-сетне — най-страшното: борба на тигъръ съ питонъ (змия 8 м. дълга).

На платното (екрана) се вижда ужасна сцена. Дветѣ животни се плеплитатъ и се задушаватъ. Змията стѣга своитѣ прѣстени, тигърътъ се мжи да се освободи съ едно енергично отпъване отъ смъртоноснитѣ обвивки. Борбата почва отново — борба безмилостна, упорита, страшна. Всѣко отъ животнитѣ бива ту победителъ, ту победенъ. Най-после, за да се тури край, и дветѣ се отказватъ отъ борбата.

Всичко това е представено живо, естествено, точно тъй както става въ природата.

Разкопки въ южна Африка. Ржководителътъ на италиянската научна експедиция въ южна Африка, Атила Гати, дава крайно интересни описания на прекрас-